

عنوان مقاله:

بررسی اندیشه های فروید پیرامون هنر

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی کاربرد پژوهش و تحقیق در علوم و مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد یاسر موسی پور - پژوهشگر دکتری معماری، گروه معماری، دانشکده معماری دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مریم نوری - پژوهشگر دکتری معماری، گروه هنر و معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اگرچه زیگموند فروید یک روانکاو است و به جز مواردی معدود به طور مشخص به بحث هنر نپرداخته است اما ایده ای که او درباره کارکرد ضمیر ناخودآگاه ارائه کرد الهام بخش بسیاری از هنرمندان و منتقدین هنری بوده است. او به هنر و مخصوصا ادبیات علاقه وافری داشت و حتی مفهوم عقده ادیپ را در گفتمان خود با تحلیل داستان ادیپ نوشته سوفوکل پی ریزی نموده است. نوشته های او آکنده از اشاره به ادبیات کلاسیک آلمان، به خصوص آثار گوته و شیلر است. ارتباط اندیشه های فروید با هنر را می توان در دو ساحت کلی بررسی نمود. ساحت اول مرتبط با هستی شناسی هنر در شکل عام آن می باشد. جایی که فروید در حقیقت اثر هنری را حاصل نوعی تصعید یا والایش می داند که صورت بندی دیگری از امیال غریزی است. ساحت دوم مربوط به ارتباط فروید با نقد هنری است. مطالبی که تا امروز در این حوزه مطرح شده است را می توان در دو دسته جای داد؛ دسته اول، استفاده از اندیشه های فروید در مسیر نقد روانکاوانه شخصیت های موجود در آثار هنری، به خصوص ادبیات و دسته دوم، استفاده از این اندیشه ها در مسیر فهم بهتر شخصیت نویسنده متن که حال و هوای نقد هرمنوتیکی را دارد. در این مقاله ابتدا به توضیح مفاهیم اصلی اندیشه فروید از جمله ضمیر ناخودآگاه و دیگر اصطلاحات کلیدی در روانکاوی می پردازیم و در ادامه هر یک از ساحت های ذکر شده را بر اساس دیدگاه های مطرح در این زمینه بررسی خواهیم کرد.

کلمات کلیدی:

زیگموند فروید، هنر، اندیشه، روانکاوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/584493>

